

Élő Csenge Enikő

Álmomban megmutattam a tengert

tetszett
pedig hát iszonytató
és ami iszonytató attól te félni szoktál
és amitől félni szoktál az felzabál téged
dehát mit tehetnék
ne vigyelek el a tengerhez
a horizontig nyúló sószaghoz
homokhoz és sziklához és kövekhez
ne mutassam meg neked a thalassám csak azért mert félsz
mert búvóhelyekre kuporodva
remegsz mint a kocsonya
reszketsz mint a nyárfalevél
mondd
miért vagy egy beszari alak
hát nem nyugtat a kék a zöld a só a szél
hát nem nyugtatnak az apró kagylóhéjak
vagy én
ott vagyok én is
ott benne
a mélyén a tetején
csiklandozlak ebben a rettentő nagy lében

álmomban addig úsztál
míg le nem késtük az összes buszt
aztán mint aki jól végezte dolgát
lassan komótosan magad köré tekertél egy törölközőt
a parton ragadva napozóágyak mögött vertünk sátrat
alkony volt
minden sötétnarancs
nem voltál gyáva
nyakig merültél az iszonytatóban
de nem szerettelek

Álmomban fekete víz csorog

simogat csiklandoz
lassan folyóvá dagadnak cseppjei
mellettem pucér lányok pancsolnak
láthatatlan vagyok pedig hangosan reszketek
reszketek mert annyira szépek
reszketek mert annyira jó hogy már rémít egy sötét testnyílás
és ha akarom magamról én is levehetek mindent

mennyi minden ami a fekete víz mélyére való
és mennyi de mennyi pucér lány
add Uram hogy a víz helyett végre ők simogassanak
hogy a te szelíd szemedben ne csak por legyek
de ha mindez túl nagy kérés
akkor csak erőt adj Uram
hogy végre téged is a mélybe vesselek

Győri László

Ép ésszel mire mész?

Vess búzát az Északi-sarkon,
forró égövön ültess fenyőfát,
dideregj a délszaki parton,
izzadj, ha mész-mész a jégmezőn át –
ép ésszel mire mész?

Kérj bocsánatot a sértőtől,
tettesd a sértettet, hogyha sértesz,
a dühöt vedd a megértőtől,
ne válaszolj annak, aki kérdez –
ép ésszel mire mész?

Gyönyörködj abban, ami ocsmány,
ne kötekedj a gonosz gazokkal,
ne láss át a habzsolók mocskán,
oszd meg a pénzed a gazdagokkal –
ép ésszel mire mész?

Kívánj békét a háborútól,
hitesd el, hogy a háború a béke,